

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣΗ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τα ατομο-βελτι της κοινωνίας δέχονται ή αντισταθούν με το τι είναι ανώτερο - κατώτερο, χρησιφό - άχρηστο, ηθικό - ανηθικό, επιθυμητό - ανεπιθυμητό κλπ.

Με αυτόν τον τρόπο παράεται μια 'συνλογική συνείδηση' ('συνείδηση των συνειδητήσεων'), η οποία διαμορφώνει μια κατάσταση αρμονικών σχέσεων μεταξύ των βελτι της κοινωνίας, και διασφαλίζεται μίση κλίμα συνεννόησης και επικοινωνίας.

Εφόσον, η πλειοψηφία των βελτι δέχεται ομογενή πρότυπα συμπεριφοράς και αξιακά στοιχεία που προσανατολίζουν τα βελτι σε κοινές

κατευθυνόμενες γραφές, η κοινωνική συνείδηση θεωρείται ότι είναι το θεμέλιο της κοινωνικής εταίριας και αλληλεγγύης

Ανομία

Εφόσον, η κοινωνία θεωρείται «φυσική» δεδομένη χρησιμοποιείται η έννοια της ανομίας, προκειμένου να ερμηνευτεί κάθε κοινωνική ανισορροπία

Η προσήλυση των ατόμων στις αξίες είναι δείγμα κοινωνικής υγείας, ενώ η απόλυτη δείγμα κοινωνικής παθολογίας.

Ο Durkheim το όνομα «συλλογική ανείδωση»

είναι μια «μηδενική δύναμη» που δεν προορίζει να τη δώσει, αλλά προορίζει να την παρατηρήσουμε ή να αποστασιοποιηθεί από τα αποτελέσματά της.

Κάνει την κοινωνία μια «μηδενική κοινωνία» στην οποία το άτομο συμβιβάζεται χωρίς σε μια διαδικασία που λέγεται Κοινωνικοποίηση

Ο λειτουργισμός στηρίζεται στην Αλληλεγγύη

Κοινωνική Αλληλεγγύη Ο τρόπος με τον οποίο διατηρείται ενιαία η κοινωνία καθώς και ο τρόπος με τον οποίο τα μέλη της αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους ως μέρος του συνόλου

Στις προβιοχανικές κοινωνίες αντικαθίσταται η Μηχανική Αλληλεγγύη

Στις βιομηχανικές κοινωνίες αυξάνεται η οργανική αλληλεγγύη.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Μια κοινωνία παραφέρει ευρεία για όλους τα μέλη της δεν εξειδικεύονται σε κάτι. Ο δεσμός μεταξύ των ανθρώπων έγκειται στο ότι όλοι επιδιώκονται σε παρόμοιες δραστηριότητες και έχουν παρόμοιες υποχρεώσεις. Δίνεται έμφαση στην ομοιογένεια της ομάδας, στις ομοιογένες μεταξύ των ατόμων και σε κοινά ηθικά κανονιστικά που δίνουν τη βάση μεταξύ τους. Περιορίζεται το άτομο σε πολύ στενά πλαίσια και έχει ελάχιστες δυνατότητες ανάπτυξης της προσωπικότητας του και της προσωπικότητας της ταυτότητας.

- Μικρός καταμερισμός της εργασίας, οι άνθρωποι κάνουν σε γενικές γραμμές τις ίδιες εργασίες.
- Οι άνθρωποι σκέφτονται λίγο πολύ με τον ίδιο τρόπο
- Μικρή ανοχή στις ανισότητες.
- Συστήματα στον κανόνα

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Η Οργανική αλληλεγγύη στη σύγχρονη κοινωνία είναι προϊόν της εξάρτησης από την ύπαρξη των συντηρησιακών διαφορών των ατομικών προσωπικοτήτων αλλά και των ομαδικών διαφορών σε ηλικία που ονόμα και της ρύθμισής τους. Στη σύγχρονη κοινωνία επομένως υπάρχουν ποικίλα ενδιαφέροντα και σπασμένες γενιές και προοπτικές να συνεπάρθουν την ανάγκη διεύθυνσής τους. Γι' αυτό ο καταμερισμός της εργασίας έχει μεγάλη σημασία στις σύγχρονες κοινωνίες.

Μια κοινωνία παραφέρει ευρεία από τις διαφορές μεταξύ των ανθρώπων και από το γεγονός ότι όλοι

έχουν διαφορετικά καθήκοντα και υποχρεώσεις. Όλοι έχουν ανάγκες τους αλλού. Ανθρώπινο εργασιολόγος.

- Μεγάλος καταβλησιμότητα της εργασίας, κάθε άνθρωπος κάνει μια εξειδικευμένη εργασία
- Οι άνθρωποι δεν σκέφτονται ορισμοί
- Μεγαλύτερη ανοχή στις αποτυχίες
- Μικρότερη συλλογιστική στον χώρο, διάθεση για κενотоρική.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ λειτουργίες ενός κοινωνικού συστήματος, π.χ. της εκπαίδευσης, σχεδιάζονται και γίνονται συνειδητά.

Αντίθετα, οι **ΛΑΝΘΑΝΟΥΣΕΣ** λειτουργίες ενός κοινωνικού συστήματος δεν σχεδιάζονται ούτε γίνονται συνειδητά εύκολα πάντοτε και παρέχουν βήματα προβλεπόμενα αποτελέσματα από τους συββέτες.

Λειτουργισμός & Εκπαίδευση

Οι εκδηλές λειτουργίες γίνονται φανερές με τη διδασκαλία των γνωστικών αντικείμενων μέσω του ειδικευμένου προσωπικού (των διδασκάντων) και τις διαδικασίες της βιαιθμής και της εξέτασης των διδασκόμενων

Οι λανθάνουσες λειτουργίες στο σχολικό περιβάλλον δεν γίνονται άμεσα συνειδητές και δεν φανερώνονται εύκολα. Είναι κρυφές, αλλά λειτουργούν αποτελεσματικά.

Έτσι π.χ. το βιβλίο της Ιστορίας, εκτός από την ιστορική συνείδηση (εκδηλές λειτουργία), σφραγίζεται

την εθνική αείδωση και ενίσχυση των πατριωτικών (Ανδρικών Δεταρξία). Το βιβλίο των Ομογενικών, επίσης, διαφέρει από τον παλιό βίβλο της ίδιας δοξολογίας. Το βιβλίο της Γλώσσας υποχρεώνει τον αναγνώστη να επικοινωνήσει και της συνέχειας σαν νόμο της επικοινωνίας και της συνύπαρξης. Αποτελέσματα όλων αυτών των στοιχείων ή και παραγόντων είναι η οργάνωση των ατόμων και η διαμόρφωση τους ως μέλη ενός εθνικού συνόλου βελτιστοποίηση ενότητας - εβεί.

<<... για όλη την περίοδο από την είσοδο στην πρωταρχική του δημόσιας ως την είσοδο στην αγορά εργασίας ή το γάμο, η σχολική τάξη μπορεί να θεωρηθεί ως το σημαντικότερο βίβλο κοινωνικοποίησης >> (Πάρσονς)

Όπως το θέτει ο Πάρσονς, το κύριο σημείο της ανάπτυξης της σχολικής τάξης που κάνει <<είναι το δικό πρόβλημα:

α) με ποιόν τρόπο λειτουργεί η σχολική τάξη, ώστε να εσωτερικεύσουν οι μαθητές της τόσο την πλήρη αποδοχή όσο και τις ικανότητες για την επιτυχή άσκηση των βελτιωτικών τους πόρων ως ενήλικες.

β) πως λειτουργεί ώστε να καταφέρει το ανθρώπινο αυτό υλικό στη δομή των πόρων της ενήλικης κοινωνίας >>

Η εκπαίδευση μπορεί να αναχθεί σε βίβλο λειτουργία ανάπτυξης της συνέχειας και των

ΙΚΕΝΟΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΡΕΙΡΑΝΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΣΚΗΣΟΥΝ ΤΟ
ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΠΕΔΑΝΟΝΟΜΩΝ ΤΩΝ ΡΟΛΩΝ

Το θεμελιώδες αντικείμενο παιδαγωγίας, β'όλη την ποικιλο-
μορφία των εκπαιδευτικών

Πρακτικών και αντικείμενων είναι, όπως αναλύθηκε
πρόη, η παροχή των αξιών και των κανόνων που είναι
αναγκαίοι για την διατήρηση της κοινωνικής
ισορροπίας

Γεωμετρικές είναι στις σύγχρονες κοινωνίες, β'όλη
αλλά, αυτές της επιτυχίας και της ισότητας των
επιχειρήσεων

Για το δοφοδευτηριο οι ανισότητες, καθ'αυτές δεν
συνιστούν πρόβλημα με καμία έννοια.

Αναθέτως, οι ανισότητες έχουν τη δική τους ανάκατα-
σταση λειτουργία σε όα αφορά τη δηβιουργία
κινήσεων για την ανάπτυξη ρόλων που είτε απαιτούν
επιβροχή προετοιμασία είτε επιτελούνται με
δυσκολο ή δυσάρεστο τρόπο.

Το σχολείο οφείλει να επιλέγει τους καλύτερους
προκαθορίζοντας το β'όλη το καταβ'όλη των
επιχειρήσεων.

Βασική προϋπόθεση είναι η επιδοχή να γίνεται με
δικαιο και αξιοκρατικό τρόπο και να παρέχονται
σε όλους ίσες ευκαιρίες.

Σύμφωνα με τον Parsons όταν τα παιδιά β'όλη

από το σκεπτικό πλαίσιο της οικογένειας - όπου αναγνωρίζονται ως σημαντικά - και εισέρχονται στο σχολικό περιβάλλον, το σχολείο πρέπει να τα αντιμετωπίσει ως ίσα, με αδέτερο τόπο και χωρίς αναπροσαρμογές στη βάση απεικονιστικών κριτηρίων.

Μεταξύ μαθητών & εκπαιδευτικών αναπτύσσεται μια αλληλεπίδραση που οδηγεί στην εσωτερικεύση των κυρίαρχων ηθικών αξιών από πλευράς των μαθητών

Η προσαρμογή των μαθητών στις ηθικές αξίες του σχολείου οδηγεί:

- Στην ανάπτυξη ηγετικών ικανοτήτων
- Στην ανάπτυξη πρωτοβουλιών
- Ανοίγει το δρόμο της κοινωνικής επιτυχίας.

Το σχολείο πρέπει να διασφαλίσει την ισότητα των ευκαιριών για την επιτυχία των μαθητών

Για την επίτευξη αυτού του σκοπού το σχολείο πρέπει να δράει:

- Δημοκρατικά
- Αντασθμιστικά
- Εξισορροπητικά.

Προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει:

- Τα παιδιά να εντάσσονται σε τάξεις με βασικό κριτήριο την ηλικία τους.
- Να ερχόμαστε οι μαθητές σε σχολεία που βρίσκονται κοντά στο σπίτι τους ώστε να διασφαλίζεται η ομοιογένεια
- Να εφαρμόζεται ένα κοινό αναλυτικό πρόγραμμα, στο πλαίσιο του οποίου η αξιολόγηση θα πραγματοποιείται

ποιείται από τον εκπαιδευτικό

Η σχολική επιλογή δεν καθορίζεται από την κοινωνική προέλευση

○ Διαχωρισμός σε αυτές που θα φοιτήσουν στο Πανεπιστήμιο και σε αυτές που δεν θα το κάνουν θα γίνεται στη βάση ενός ενιαίου κριτηρίου επιλογής.

Λειτουργίες ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

○ Οι σχολικές αξίες θεωρούνται θεμέλιο της κοινωνίας και η βεβίβαση τους σημαντική λειτουργία του σχολείου

Κοινωνικοποίηση με στόχο την κοινωνική αλληλεγγύη, μέσα από την εσωτερικευση των κυρίαρχων κοινωνικών αξιών

Κοινωνική επιλογή και καθιέρωση δεξιοτήτων με στόχο τον προαναζωτικό των παιδιών σε ένα συγκεκριμένο κοινωνικό ρόλο που θα καθορίσει την βελόνη τους για

ΙΣΟΤΗΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΥΚΑΙΡΙΩΝ

Φιλελεύθερη ερμηνεία σύμφωνα με την οποία οι «πικανότεροι», δηλαδή αυτοί που έχουν «κινώτερα προσόντα», υψηλότερες επιδόσεις και προσαρμόζονται καλύτερα στο κυρίαρχο σύστημα κοινωνικών αξιών, ανεξάρτητα από την κοινωνική τους προέλευση, θα επιβραβεύονται ώστε να ανέλθουν στην κοινωνική ιεραρχία

Η διαδικασία αυτή ξεκινά από το δηλωτικό επιβραβεύοντας τα παιδιά ώστε να επιλέγουν το φιλικότερο τους επιχείρημα και να επικρίνονται.

Βασικός αίτιος της αβιοδομίας ήταν η σχολική επίδοση αλλά επηρεάζουν η «σωστή» αμφιπορεία, η υπακοή στον εκπαιδευτικό κ.α.

Λειτουργισμός & Ανισότητα

Οι εθνικές επιδόσεις είναι απόρροια της ευθάρρους ή της απογοήτευσης που προκαλεί στον παιδί η κρίση του δασκάλου (ετικετοποίηση-προφητεία)

Η σχολική απόσταση οφείλεται στην διαφορετική νοοτροπία και στο διαφορετικό οριζόντιο της επιτυχίας (φιλοδοξία, κίνητρο για επιτυχία, αριστία κ.α.)

ΣΥΝΟΧΙΖΟΝΤΑΙ ...

Η κοινωνική τάξη (αστραφεία) είναι διαστραβλωμένη όταν σχεδόν όλοι αποδέχονται τις γενικές ηθικές αξίες της κοινωνίας τους.

Η σχολική επιτυχία ΔΕΝ καθορίζεται από την κοινωνική προέλευση

Βασική προϋπόθεση είναι η επιτυχία να γίνεται με δίκαιο και αμφοτερόπλευρο τρόπο και να παρέχονται σε όλους ίσες ευκαιρίες.

Οι ικανότεροι, ανεξέτης καταγωγής, θα πρέπει να επιβραβεύονται ώστε να ανέλθουν στην κοινωνική ιεραρχία.

Η εκπαίδευση υπηρετεί σημαντικές κοινωνικές λειτουργίες όπως:

- Διδασκαλία
- Κοινωνικοποίηση με στόχο την εκμάθηση κοινωνικών ρόλων (βαρύνονται στις μηθικές αξίες)
- Κατανομή των κοινωνιών σε διαφορετικές κοινωνικές θέσεις (κοινωνικός καταμερισμός της εργασίας)

ΚΡΙΤΙΚΗ

- Υπάρχουν διαφορές στις κοινωνικές τάξεις στην προετοιμασία των παιδιών για την εκπαίδευση.
- Δεν τυγχάνουν όλα τα παιδιά ίδιας μεταχείρισης από τους δασκάλους.
- Οι γονείς και το σχολείο όταν θέλουν επιτυχία ενκομίζουν το ίδιο πράγμα;
- Η κοινωνικοοικονομική θέση ενός ανθρώπου καθορίζει την επιτυχία του στο σχολείο.
- Η κοινωνική τάξη δεν εφαστραλίζεται μόνο με τη συνείδηση αλλά και με τη βία.
- Η κοινωνική σταθερότητα μπορεί να είναι αποτέλεσμα μιας «κατασκευασμένης» ή «ψευδούς» συνείδησης.
- Στη δυτική κοινωνία κυριαρχεί μια «διαδικαστική» παρά «ουσιαστική» συνείδηση.
- Η εκπαίδευση μεταδίδει τις κυρίαρχες αξίες και συλλειτουργεί στην κατασκευή της συνείδησης.
- Σημείο κριτικής του δομολειτουργισμού αφορά τον ανισορικό του χαρακτήρα καθώς ως αντίδραση στην ιστορική εφευρετική θεωρία ο δομικός λειτουργισμός επικεντρώθηκε στην ανάλυση της σύγχρονης κοινωνίας και πολύ συχνά σε αφηρημένες κοινωνίες, χωρίς αναφορά σε πραγματικές κοινωνικές διαφορές και δομές.

Δεν αυξάνει ο δοξικός λειτουργισμός τη διαδικασία της κοινωνικής αλλαγής, ακόμη και όταν το κάνει την εξετάζει από τη σκοπιά της ισσορροπίας, δηλαδή αναζητά να εντοπίσει τις εξισορροπητικές λειτουργίες της κοινωνικής αλλαγής.

- Ο δοξικός λειτουργισμός επικεντρώνεται στις αρθρικές σχέσεις, στην κοινωνική ανανέωση και τις διαδικασίες ενσωμάτωσης, παραχρησιμοποιώντας τις συγκρουσιακές διαδικασίες. Υπό τη δοξολειτουργική οπτική, η σύγκρουση δεν μπορεί να είναι καταστροφική για την κοινωνία και αποτελεί πάντα βήμα εξωστρεφική ως προς την κοινωνία και απειλητική δύναμη.

- Η αντίληψη για τα αίτια είναι παθητική, με την έννοια ότι δεν τους αναλαμβάνονται ως ενεργούς δράστες. Επίσης, εκλαμβάνονται τα συστήματα ως ενεργούς δράστες. Επίσης, εκλαμβάνουν τα συστήματα κανόνων, ιδεών και αξιών ως γενικά αποδεκτούς κανόνες, ιδέες και αξίες, τις οποίες αποδέχονται και υιοθετούν συναινετικά όλα τα μέλη της κοινωνίας, και δεν προσεγγίζουν τα κανονιστικά αυτά συστήματα με όρους επιβολής και ιδεολογικής ηγεμονίας της κυρίαρχης. Ediz.

- Βλέπει το κοινωνικό σύνολο ως σύστημα που απεργάζεται από αφοβερά εξαρτώμενα μέρη και αυτά τα μέρη (κοινωνικοί θεσμοί) ως λειτουργικά μέρη του συνολικού συστήματος.